

Cidade dos Homens Opdrachtblad

Regie: Paulo Morelli
 Jaar: 2007
 Duur: 101 minuten
 Filmkeuring: 12 (geweld en grof taalgebruik)

<http://www.cidadedoshomens.com/br/en>

Voorafgaand aan de film

De film *Cidade dos Homens* gaat over 2 boezemvrienden die opgroeien in een van de sloppenwijken (favela's) van Rio de Janeiro in Brazilië. Tegen een achtergrond van armoede, geweld en drugs, worstelen de tieners Acerola en Laranjinha met hun bestaan. Terwijl Acerola voor de uitdaging gesteld wordt zijn zoontje van 2 alleen op te voeden, is Laranjinha juist op zoek naar zijn eigen vader die hij nooit gekend heeft. Gedurende deze zoektocht, komen de vrienden langzaam achter een schokkend geheim uit het verleden van hun vaders dat hun vriendschap op de proef stelt. Tegelijkertijd breekt er een oorlog uit tussen twee straatbendes.

De film laat in eerste instantie zien hoe het is om te leven in wijken waarin criminaliteit en geweld aan de orde van de dag zijn. De favela's zijn het strijdtoneel van rivaliserende straatbendes en politie die de wijken met wapens in de hand regeren en voor wie een mensenleven weinig waard is. Ontsnappen aan de armoede, het geweld en de criminaliteit lijkt voor de inwoners van de favela's bijna onmogelijk. Goed onderwijs ontbreekt en gezinnen zijn vaak ontwricht door de afwezigheid van vaders, die dood zijn of in de gevangenis zitten. Hierdoor zijn er weinig toekomstperspectieven. Wat overblijft, is overleven en de eindjes aan elkaar knopen.

In tweede instantie gaat de film ook over vriendschapsbanden. Hoe jarenlange vriendschappen tegen wil en dank onder druk komen te staan door de allesoverheersende invloed van de bendeleiders van de verschillende gewapende groeperingen in de favela's. Daarnaast willen de makers iets zeggen over het nemen van verantwoordelijkheid en over het belang van vaderschap voor de goede ontwikkeling van zijn nakomelingen.

De favela's zijn lang geen onderwerp van gesprek geweest in Brazilië. De overheid deed het liefst alsof deze sloppenwijken en de bijbehorende problemen niet bestonden. De laatste jaren echter, sinds de komst van president Lula, begint hier wat verandering in te komen. Lula heeft de sloppenwijkproblematiek voor het eerst op de politieke agenda gezet. Dit zie je ook terug in de filmindustrie. Sinds 2002 zijn er een aantal films uitgekomen in Brazilië met als onderwerp het leven in de favela's. Het bekendst is de film *Cidade de Deus* (2002) van regisseur Fernando Mereilles. *Cidade dos Homens* wordt gezien als een opvolger van deze film en kwam eerst uit als televisieserie.

Kijkopdracht

Let tijdens het kijken van de film op het volgende:

Volg het verhaal van Acerola en Laranjinha. Kijk op welke wijze het geweld en de criminaliteit in de favela's gevolgen heeft voor het leven van gewone bewoners, zoals Acerola en Laranjinha.

Na afloop van de film

Opdracht 1

- A Beschrijf in ongeveer 10 zinnen wat je van de film vond. Vond je de film bijvoorbeeld shockerend, ontroerend of indrukwekkend?
- B Zou je de film dezelfde titel hebben gegeven (City of men)? Leg uit waarom wel/niet. Geef 2 andere mogelijke titels.

Opdracht 2

- Het centrale thema van de film is opgroeien in de favela's in Brazilië.
- A Had je voordat je deze film zag wel eens gehoord over de favela's en de leefomstandigheden daar? Licht je antwoord toe.
- B Zo ja, is je beeld hierover veranderd na het zien van de film? Leg uit.

Opdracht 3

- A Brazilië is niet het enige land waar mensen genoodzaakt zijn in sloppenwijken te wonen. Zoek op internet naar een definitie van een sloppenwijk. In welke landen komen ook sloppenwijken voor? Noem er minstens 3.
- B Het is gebleken dat wanneer een overheid de bouw van sloppenwijken niet bestrijdt, de bewoners meer tijd en geld in de opbouw van hun huizen steken. De mensen organiseren zich en gaan samenwerken. Straten worden bijvoorbeeld verhard en voorzien van betere afwatering. Er komt een school, en tenslotte ook elektriciteit. Kan zo'n krottenwijk uiteindelijk veranderen in een gewone woonwijk? Licht je antwoord toe in 5 zinnen.

Opdracht 4

- A Onder welk genre valt de film? Is het bijvoorbeeld een misdaad-, of dramafilm? Noem drie voorbeelden waaruit je dat kunt opmaken.
- B Geef een korte beschrijving van de verhaallijn (begin-midden-eind) en verwerk daarin de ontwikkelingen van de belangrijkste personages.
- C Waarop ligt de nadruk in het verhaal? Op het verhaal zelf, op de thematiek of juist op de ontwikkeling van de personages?
- D Heeft de muziek een aparte functie in het verhaal of draagt het 'gewoon' bij aan het verhaal zonder extra betekenis?

Opdracht 5

- Regisseur Paulo Morelli geeft in de film een kijkje in het leven in de favela's. Je maakt van binnenuit kennis met de mensen die er wonen. Het wordt zo duidelijk dat achter de criminele bendeleden ook gewone mensen schuil gaan, die er niet altijd bewust voor kiezen zich bij een bende aan te sluiten. Ze zijn niet alleen dader, maar ook slachtoffer van de leefomstandigheden.
- A Waarom is Acerola genoodzaakt zich aan te sluiten bij de bende? En wat zorgt er uiteindelijk voor dat Acerola zich net op tijd onttrekt aan de geweldsspiraal in de favela? Licht je antwoord toe in 5 zinnen.
- B Christina, de moeder van Clayton, besluit de favela te verlaten en als oppas met een gezin te verhuizen naar de stad. Zij kiest voor een betere toekomst en laat Clayton (tijdelijk) achter. Waar zou jij in dezelfde situatie voor kiezen? Leg uit.

Opdracht 6

- In de film wordt duidelijk dat opgroeien in de favela's niet gemakkelijk is. Geweld en criminaliteit zijn aan de orde van de dag. Kinderen groeien op zonder vaders en/of moeders. Mensen krijgen weinig kansen om uit de armoede en het geweld te komen.
- A Noem 2 voorbeelden waaruit blijkt dat er toch ook hoop is voor jongeren uit de favela's.
- B Is het een film met een positieve of een negatieve boodschap? Beargumenteer je mening.

Opdracht 7

- Acerola en Laranjinha groeien allebei op zonder vader. Acerola is zelf ongewenst vader van Clayton. Aan het einde van de film neemt hij echter verantwoordelijkheid voor zijn vaderschap, hiertoe aangespoord door Laranjinha. Ze vertrekken uit de favela waar ze zijn opgegroeid, in de hoop een beter leven te vinden en Clayton een betere toekomst te kunnen bieden. Zo onttrekken ze zich aan de geweldsspiraal van de favela's.
- A Lijkt dit einde van de film je realistisch? Waarom wel/niet? Licht je antwoord toe.
- B Geef een mogelijke beschrijving van de toekomst van Acerola, Clayton en Laranjinha (in 10 zinnen).

Na afloop van de film

Opdracht 8

In de reader en op de site van Young Amnesty staan de mensenrechten in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens

(www.youngamnesty.nl/scholieren_info#uvrm).

Lees de rechten door.

A Door het geweld tussen de bendes van Madrugadão en die van Fausto moeten de inwoners van de betrokken favela's dekking zoeken en ligt het openbare leven even plat. Welke mensenrechten zijn hier in het geding? Leg uit waarom.

B Acerola komt te laat op zijn werk door de dreigende geweldplegingen. Zijn baas houdt geen rekening met deze omstandigheden en Acerola wordt ontslagen. Welke mensenrechten zijn in de situatie van Acerola in het geding?

C Welke mensenrechten hebben volgens jou nog meer met deze film te maken?

Opdracht 9

In de gewelddadige favela's vallen jaarlijks meer dan 30.000 slachtoffers. De mensen in de favela's zijn de dupe van de nalatigheid van de Braziliaanse staat, die de wijken jarenlang genegeerd en verwaarloosd heeft. Sinds de komst van president Lula staan de favela's voor het eerst op de kaart, maar er moet nog veel gebeuren. Amnesty International pleit voor het stopzetten van de geweldsspiraal en het tegengaan van de wetteloosheid in de favela's.

A Vind je dat er in de media genoeg aandacht is voor de problemen in de favela's? Licht je antwoord toe waarom wel/niet?

B Wat zou de Braziliaanse overheid volgens jou moeten en kunnen doen om de situatie in de favela's te verbeteren? Geef je antwoord in 10 zinnen.

C Schrijf een brief (in het Engels) aan de Braziliaanse minister van justitie waarin je vraagt om verbetering van de leefomstandigheden in de favela's en naleving van de mensenrechten. Een voorbeeld van een mensenrechten-actiebrieven vind je op de site van Young Amnesty

www.youngamnesty.nl/scholieren_acties#machtig_wapen).

Opdracht 10

A Schrijf een recensie bij de film. De recensie moet minimaal een half A4'tje lang zijn. Bedenk voor welk publiek je de recensie gaat schrijven (medescholieren, volwassenen, regeringsleiders) en houd in je achterhoofd dat je de recensie schrijft om anderen ervan te overtuigen de film te gaan bekijken of juist niet. In de film wordt duidelijk dat opgroeien in de favela's niet gemakkelijk is. Geweld en criminaliteit zijn aan de orde van de dag. Kinderen groeien op zonder vaders en/of moeders. Mensen krijgen weinig kansen om uit de armoede en het geweld te komen.

B Noem 2 voorbeelden waaruit blijkt dat er toch ook hoop is voor jongeren uit de favela's.

C Is het een film met een positieve of een negatieve boodschap? Beargumenteer je mening.

Cidade dos Homens

Achtergronden

Regie: Paul Freedman
Jaar: 2007
Duur: 101 minuten
Filmkeuring: 12 (geweld en grof taalgebruik)

<http://www.cidadedoshomens.com/br/en>

Cidade dos Homens

Inhoud

- 02 Brazilië
- 03 Favela's – feiten en cijfers
- 04 Favela's: de wetteloze wijken van Brazilië
- 08 Universele Verklaring van de Rechten van de Mens
- 09 Over Amnesty International en Movies that Matter

Brazilië

.....

Regeringsvorm: Federale Republiek
 Regeringshoofd (2008):
 Luiz Ignacio Lula da Silva ("Lula")
 Hoofdstad: Brasilia
 Inwoners: 191,3 miljoen
 Religie (2008):
 rooms-katholiek 73,6%, protestants 15,4%
 Levensverwachting: 71,7 jaar
 Voertaal: Portugees

Brazilië is het grootste land van Latijns-Amerika en één van de grootste landen van de wereld. Alleen Rusland, Canada, de VS en China zijn groter. Met een oppervlakte van 8,5 miljoen vierkante kilometer is het land 240 keer zo groot als Nederland en beslaat het bijna de helft van het Zuid Amerikaanse continent.

Brazilië grenst op Chili en Ecuador na aan alle landen van Zuid-Amerika: Frans-Guyana, Suriname, Guyana, Venezuela, Colombia, Peru, Bolivia, Paraguay, Argentinië, Uruguay. In het oosten grenst het land aan de Atlantische oceaan met een kustlijn van bijna 8000 kilometer.

Het Portugees is de officiële taal van Brazilië. Vele Brazilianen zijn ééntalig. Degenen die een 2e taal machtig zijn spreken meestal ook Italiaans, Spaans, Engels of Duits. De meeste Brazilianen zijn katholiek (74%) en slechts 15 % protestants. De voormalige vakbondsleider en socialist Luiz Inácio Lula da Silva ('Lula') is president van de republiek en vormt een centrumlinkse regering.

Brazilië is een westers land en maakte de laatste decennia snelle economische ontwikkelingen door. Ongeveer één derde van de arbeidskrachten is betrokken bij landbouw. Belangrijke exportproducten zijn koffie, sinaasappelen en suikerriet en Brazilië is van alle drie gewassen de grootste producent ter wereld. Het behoort tot de top tien van grootste economieën van de wereld en is dus zeker geen arm derde wereldland. Maar, er zijn wel enorme verschillen in de verdeling van de rijkdom. Brazilië kent een grote rijke bevolkingslaag en arme onderlaag. Een middenklasse is er nauwelijks.

De bevolking van Brazilië is een mengeling van Afrikanen, Europeanen en de oorspronkelijke inheemse bevolking. Hoewel elementen van Afrikaanse en inheemse culturen voortleven in de Braziliaanse cultuur, heeft Brazilië overwegend een westerse cultuur. De inheemse bevolking woont grotendeels in de regenwouden van het Amazonegebied. Het grootste deel van de Brazilianen woont echter in de miljoenensteden in het oosten van het land, zoals Rio de Janeiro en São Paulo. In deze steden zijn grote sloppenwijken, favela's genaamd, waar de armste Brazilianen wonen.

Meer informatie:

http://www.amnesty.nl/landen_dossier/5684

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Brazilië>

http://nl.wikipedia.org/wiki/Luiz_Inácio_Lula_da_Silva

.....

Favela's – feiten en cijfers

De Braziliaanse sloppenwijken worden favela's genoemd. Ze komen voor in de grote steden van het land, zoals de miljoenensteden Rio de Janeiro (meer dan 6 miljoen inwoners) en São Paulo (meer dan 10 miljoen inwoners). In de kleinere steden zijn nauwelijks favela's. Alleen Rio de Janeiro heeft al meer dan 700 favela's. Hier woont ongeveer 60% van de inwoners van de stad. Favela's zijn overal verspreid door de steden, soms op slechts honderden meters van luxe hotels en zakenwijken. In Europa kennen we vooral het beeld van de favela's in Rio de Janeiro: hele wijken zijn hier tegen berghellingen aan gebouwd, die te steil zijn voor reguliere bebouwing. Brazilië kent een wet die bepaalt dat als een bouwsel een dak heeft, het een woonhuis is en niet mag worden afgebroken. Daarom kan de staat de ongewenste en illegale sloppenwijken niet zomaar verwijderen. De inwoners van favela's staan bloot aan criminaliteit en geweld door georganiseerde criminele bendes, politie en doodseskaders.

De grootste favela van Brazilië is Rocinha in Rio de Janeiro. In deze wijk wonen naar schatting rond de 150.000 mensen, al zijn er ook schattingen die uitgaan van 400.000 inwoners. Sommige delen van Cidade dos Homens werden in Rocinha opgenomen. Rocinha ligt direct naast een van de duurste wijken, São Conrado. Hoewel het leven in de favela's hard is, wordt er ook veel samen muziek gemaakt en gesport. De sloppenwijken zijn een broedplaats voor artistiek en sportief talent. Grote voetballers als Romário, Pelé en Ronaldo groeiden bijvoorbeeld op in een favela. Nieuwsgierige toeristen kunnen tegenwoordig bij reisbureaus een rondleiding door de favela's boeken.

Meer informatie:

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Brazilië>

<http://nl.wikipedia.org/wiki/favela>

"Destination Favelas", Americas, aflevering 6, december 2000

Favela's: de wetteloze wijken van Brazilië

Denk je aan Brazilië, dan doemen beelden op van voetbal, samba, carnaval en mooie stranden. Maar wie aan Brazilië denkt, denkt ook aan favela's. Ze vormen het bepalende gezicht van grote steden als Rio de Janeiro en São Paulo. De wijken waar de armsten en meest kansarme Brazilianen onderdak vinden, zijn verspreid over de steden en ingeklemd tussen de rijke(re) wijken. Zichtbaar voor iedereen, maar onzichtbaar op de stedenkaarten en de politieke agenda's. Twee factoren zijn belangrijk bij het ontstaan van de favela's en de problemen die hieruit voortkomen: de enorme sociaal-economische ongelijkheid in Brazilië en de afwezigheid van de staat in de favela's.

Het ontstaan van de favela's

De eerste favela ontstond in 1897, toen soldaten na een binnenlandse oorlog in het noordoosten terugkeerden in Rio de Janeiro. Hoewel hen woonruimte was beloofd, konden ze nergens terecht. Toen dit te lang duurde, bouwden ze geïmproviseerde huizen tegen de heuvels. De eerste favela was geboren. Spoedig zouden er meer volgen, in het begin vooral bevolkt door bevrijde zwarte slaven.

De industrialisatie aan het eind van de 19e en begin van de 20e eeuw zorgden voor een massale trek van het platteland naar de steden. Mensen die vroeger hun geld verdienden in de landbouw, vestigden zich in de stad op zoek naar werk en een beter bestaan. De steden groeiden explosief, maar konden de stroom nieuwe bewoners niet aan. Veel nieuwkomers waren genoodzaakt woonruimte te zoeken in een favela. Hierdoor namen de favela's aanzienlijk toe in grootte en aantal.

Leefomstandigheden

De favela's van Brazilië kunnen gezien worden als het gevolg van de ongelijke verdeling van welvaart in het land. Deze sociaal-economische ongelijkheid is enorm: 10% van de bevolking verdient 50% van het nationale inkomen en 34% van de bevolking leeft onder de armoedegrens. De ongelijkheid is groot en erg zichtbaar: in de steden zie je moderne westerse wijken met mooie woningen, luxe hotels, restaurants en winkels, maar tussen deze wijken zitten de favela's ingeklemd. Het is een schrijnend contrast: een land dat in de top tien van grootste economieën in de wereld staat, heeft miljoenen inwoners die uitgesloten zijn van deze welvaart. Marion van Rooijen, NOS-correspondent in Latijns-Amerika, zei hierover in een interview: "Tussen arm en rijk bestaat een apartheid, daar heb je geen idee van. Ik schrik er nog steeds van, ook al weet ik het en woon ik daar. Het is geen rijkdom zoals je die in Europa ziet. Daar kijken rijke mensen tenminste nog naar wat ze uitgeven. Er is een warenhuis in São Paulo waar een haarspeld van honderd dollar het goedkoopste artikel is."

Het grootste deel van de bevolking van een favela is arm en leeft van ongeveer 30 euro per maand per persoon. De meeste bewoners van favela's zijn ongeschoold en hebben laagbetaalde banen zoals straatverkoper, buschauffeur, koerier etc. De wijken zijn een verzameling van lukraak naast elkaar geplaatste bouwsels, verbonden met een netwerk van straatjes, trappen en stoepjes. Sommige favela's zijn door de smalle straten en steile hellingen niet toegankelijk met de auto.

Favela's: de wetteloze wijken van Brazilië

Hoewel het woord sloppenwijk anders zou doen vermoeden, zijn veel huizen in de favela's geen echte krotten. Veel wijken hebben in de loop van de jaren een geleidelijke verbetering ondergaan. Zodra bewoners een beetje geld hebben, steken ze dit in de opbouw van hun huizen en de wijk. En zo werden in de loop van de jaren de geïmproviseerde wanden vervangen door muren van baksteen, kwamen er soms verharde wegen, waterleiding, riolering, openbaar vervoer etc.

Een afwezige staat

Vanaf het eerste ontstaan van de favela's heeft de Braziliaanse overheid niet adequaat gereageerd op het bestaan van de sloppenwijken. Na ze aanvankelijk genegeerd te hebben, moest de overheid in de jaren '40 met de enorme toename in favela's wel handelen. Ze begonnen voorzichtig met de bouw van nieuwe wijken voor de favela-bewoners, maar dit was niet genoeg. In de jaren '60 en tijdens de militaire dictatuur (1964-1984) ging de overheid over op gedwongen verhuizingen, soms terug naar het platteland waar de inwoners vandaan kwamen, en vernietiging van een aantal favela's. Het resultaat was echter geen afname van de favela's: de bevolking groeide sterk in die tijd, en veel mensen trokken van het platteland naar de steden.

De favela's zijn een onderdeel van de Braziliaanse maatschappij waar men liever niet de aandacht op vestigt. En dus heeft de overheid vanaf het ontstaan van de eerste favela's het liefst gedaan alsof ze er niet zijn. De wijken staan letterlijk niet op de stadsplattegronden, de straten kennen geen straatnamen. En voor wijken die niet op de kaart staan, hoef je niet te zorgen. De bewoners van de favela's zijn hierdoor vanaf het begin aan hun lot overgelaten en moesten zelf zorgen voor hun veiligheid en bestaanszekerheid.

Leven tussen geweld

In de favela's geldt de wet van de jungle. Het zijn gebieden zonder overheid. Er is geen politie die de orde handhaaft, geen brandweer, weinig sociale voorzieningen. Scholen bestaan, maar staken met grote regelmaat wegens de lage docentenlonen. Voor de goede maar dure privéscholen buiten de favela's hebben de bewoners geen geld. Zonder overheid die zorgt voor wetten en veiligheid, hebben andere groepen de macht gegrepen. In veel favela's maken gewapende straatbendes de dienst uit. Vaak zijn de leden van deze bendes jonge tieners en twintigers. Soms echter doen ook jongere kinderen mee. Ze lopen door de straten gewapend met pistolen, uzi's en handgranaten en houden zich bezig met drugshandel, overvallen en kidnappings. De bendes controleren wie wel en niet de favela mag betreden. Veel bendes hebben eigen ertekodes. Zo kan het bijvoorbeeld verboden zijn bewoners uit het controlegebied van de eigen favela te beroven. Bij gebrek aan een overheid die voor bescherming zorgt, keren de favela-bewoners zich tot de drugshandelaren. Veel bewoners voelen zich dan ook veiliger binnen hun favela dan daarbuiten. Bij problemen wenden ze zich tot een bendebaas in plaats van tot de corrupte politie die inwoners van de favela's vaak discrimineert.

Favela's: de wetteloze wijken van Brazilië

Bendes uit verschillende wijken zijn verwickeld in permanente bendeoorlogen waarbij ze elkaar beschieten en het openbare leven van de favela-bewoners platleggen. Beschietingen zijn aan de orde van de dag, soms wel 3 of 4 keer per week. Hierbij vallen vaak ook onschuldige burgerslachtoffers, geraakt door een ver-dwaalde kogel of per ongeluk aangezien voor een vijandig bendelid. De favela-bewoners staan niet alleen bloot aan het geweld van de rivaliserende criminele bendes. Hoewel de politie de orde in de sloppenwijken niet handhaaft, vallen ze regelmatig de favela's binnen in reactie op de bendeoorlogen. Hierbij gaan ze gewelddadig, willekeurig en intimiderend te werk zonder de mensenrechten in acht te nemen. Bij politie-invallen worden onschuldige mensen opgepakt en gemarteld, en vallen er veel gewonden en doden. Corruptie onder politie-agenten komt regelmatig voor, evenals betrokkenheid bij drugshandel.

Vicieuze cirkel

De favela's zijn zo gevangen in een vicieuze cirkel van geweld. Onschuldige burgers zitten er tussenin en vangen de (vaak dodelijke) klappen op. Jaarlijks komen er in deze strijd meer dan 30.000 mensen om het leven. Gewelddgolven tussen de verschillende partijen leggen het openbare leven met regelmaat plat. Scholen en winkels moeten dicht, mensen kunnen niet naar hun werk, maar moeten zich schuilhouden, terwijl buiten de bendes en de politie hun strijd uitvechten. En ondertussen worden de echte problemen van sociale uitsluiting en criminaliteit niet aangepakt.

Kinderen die opgroeien in de favela's vallen tussen wal en het schip. Het onderwijs is gebrekkig; vaak staken docenten omdat ze te weinig betaald krijgen. De toekomstperspectieven voor kinderen zijn slecht. Met een gebrekkige opleiding is het heel moeilijk om een baan te vinden buiten de informele sector die ze uit de ergste armoede tilt. Veel gezinnen moeten het redden zonder vader, die gedood is in het geweld of vastzit in de gevangenis. Het is hierdoor moeilijk voor kinderen om uit de spiraal van armoede, criminaliteit en geweld te raken.

Nieuwe politiek

Sinds 2002 is oud-vakbondsleider Lula president van Brazilië. Met Lula heeft Brazilië voor het eerst een staatshoofd afkomstig uit de arme onderklasse. Hij plaatste de favela's na jarenlange politieke verwaarlozing weer op de agenda. Hij pleit voor openbare veiligheid voor alle burgers, arm en rijk. Daarnaast wil hij de sloppenwijken officieel erkennen als stadsdelen. De straten moeten namen krijgen, de huizen nummers.

De favela's zijn ook onderwerp in grote Braziliaanse bioscoopfilms. In *Ônibus 174* en *Cidade de Deus* kan het grote publiek kennis maken met het leven en de mensen in de favela's. Voor het eerst konden buitenstaanders zien dat de bewoners van de favelas, inclusief de drugs-dealers, ook gewone mensen zijn. Ook *Cidade dos Homens* past in deze trend.

De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens

De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens is een verklaring die is aangenomen door de Algemene vergadering van de Verenigde Naties om de basisrechten van de mens te omschrijven.

De verklaring regelt de rechten van ieder mens. De volledige tekst is te lezen op www.amnesty.nl/uvrm

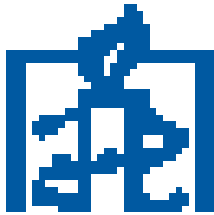

1. Iedereen wordt vrij en met gelijke rechten geboren.
2. De mensenrechten gelden voor iedereen, waar ook ter wereld.
3. Je hebt recht op leven, op vrijheid en op veiligheid.
4. Slavernij is verboden.
5. Martelen is verboden.
6. Je hebt het recht om erkend te worden voor de wet.
7. De wet is voor iedereen gelijk en moet iedereen gelijke bescherming bieden.
8. Als je onrecht wordt aangedaan, heb je recht op bescherming.
9. Je mag niet zomaar worden opgesloten, of het land uitgezet.
10. Als je terecht moet staan, heb je recht op een eerlijke en openbare rechtszaak met een onafhankelijke rechter.
11. Je bent onschuldig tot het tegendeel is bewezen. Je daden kunnen niet achteraf strafbaar worden gesteld.
12. Je hebt recht op privacy en op bescherming van je goede naam.
13. Je mag je vrij verplaatsen in je eigen land. Je mag ieder land (ook je eigen) verlaten.
14. Je mag vluchten naar een ander land, als je mensenrechten worden bedreigd.
15. Je hebt recht op een nationaliteit.
16. Je mag trouwen met wie je wilt en een gezin stichten.
17. Je hebt recht op bezit, dat mag niemand zomaar van je afnemen.
18. Je mag je eigen godsdienst kiezen en daarnaar leven.
19. Je hebt het recht om uit te komen voor je eigen mening.
20. Je mag lid worden van een vereniging en een vereniging oprichten. Niemand mag je dwingen om bij een vereniging te horen.
21. Iedereen mag meedoen aan de verkiezingen voor het landsbestuur en zichzelf daarvoor verkiesbaar stellen. Het volk kiest de regering in democratische verkiezingen.
22. Je hebt recht op de economische, culturele en sociale voorzieningen in je land. Arme landen hebben recht op internationale hulp.
23. Je hebt recht op werk naar keuze, met een eerlijk loon. Je mag lid worden van een vakbond.
24. Je hebt recht op rust en vrije tijd.
25. Je hebt recht op genoeg inkomen om van te leven. Als je niet voor jezelf kunt zorgen, moet de overheid dat doen.
26. Je hebt recht op onderwijs.
27. Je hebt het recht om te genieten van kunst en cultuur.
28. Landen moeten ervoor zorgen dat de mensenrechten kunnen worden nageleefd.
29. Je hebt plichten om ervoor te zorgen dat de rechten van andere mensen kunnen worden nageleefd. De wetten in je land mogen niet in strijd zijn met de mensenrechten.
30. Geen van deze rechten mag worden misbruikt om de mensenrechten te vernietigen.

Amnesty International

Amnesty International is een internationale organisatie die zich inzet voor de rechten van de mens. Over de hele wereld heeft Amnesty meer dan 2,2 miljoen leden en aanhangers. Het hoofdkantoor staat in Londen. Daar worden gegevens van over de hele wereld verzameld en bereiden de medewerkers de internationale acties van Amnesty voor. In bijna honderd landen zijn er afdelingen van Amnesty International, ook in Nederland.

Amnesty International is onafhankelijk. Acties en onderzoek worden betaald door leden en mensen die geld geven. Amnesty wil geen subsidie van de overheid, want als je geld krijgt van de overheid is het minder makkelijk om die overheid te bekritisieren als dat nodig mocht zijn.

Amnesty International is onpartijdig. Dat wil zeggen dat het voor Amnesty niet uitmaakt in welk land de mensenrechten geschonden worden. Mensenrechten gelden voor iedereen. Als die rechten geschonden worden, door welke regering dan ook, dan voert Amnesty daar actie tegen. Het zou tenslotte erg ongeloofwaardig zijn wanneer je van het ene land wel wat zegt en in het andere geval doet of je neus bloedt.

Movies that Matter

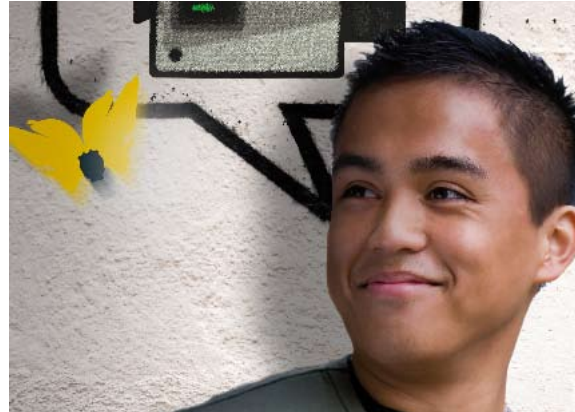
Movies that Matter is een internationaal expertisecentrum op het gebied van film en mensenrechten. Het organiseert het jaarlijkse Movies that Matter Festival in Den Haag en een maandelijks film- en debatprogramma in tien Nederlandse filmtheaters en speciale internationale vertoningen.

Movies that Matter is er ook voor scholen! Wij helpen films uit te zoeken wanneer u specifieke onderwerpen op school wilt behandelen, geven filmadvies voor verschillende niveaus en leeftijden, en helpen u de vertoning mogelijk te maken. Indien gewenst kunnen we u ook aan interessante gastsprekers of workshops helpen, of zelfs een compleet School Film Festival organiseren.

Movies that Matter @ school richt zich in eerste instantie op (alle niveaus van) het voortgezet onderwijs. Voor het primair onderwijs zijn enkele titels beschikbaar

Colofon

Redactie
Brechtje van Riel

Eindredactie
Sabrine Pouwels en Amnesty International

Vormgeving
SAZZA en Peter Manhoudt

Movies that Matter Educatie
Kim Beaumont, Dennis Lahey (projectleider)
en Lorato Mastebroek

Movies that Matter
Postbus 1968
1000 BZ Amsterdam
www.moviesthatmatter.nl/educatie
tel. (020) 77 33 624
educatie@moviesthatmatter.nl

Stichting Movies that Matter wordt ondersteund door Amnesty International, Stichting DOEN en Hivos-NCDO Cultuurfonds.

Movies that Matter @ school wordt mogelijk gemaakt door het VSBfonds, het Lindenweij Fonds, beheerd door het Prins Bernhard Cultuurfonds en het Filmfonds.

